

**Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 58
hallituksen esityksen johdosta laiksi verotuslain 136 §:n muuttamisesta**

Eduskunta on 30 päivänä syyskuuta 1982 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistele-
vasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o
144 laiksi verotuslain 136 §:n muuttamisesta.

Verotuslain 136 §:n 1 momentin mukaan val-
tio huolehtii verotuskustannusten suorittamisesta
sanotun lain 135 §:ssä mainituin poikkeuk-
sin. Kustannusten jakamisesta veronsaajaryh-
mien kesken on säädetty verotuslain 136 §:n
2 momentissa. Vuoden 1983 tulo- ja menoar-
vioesitystä laadittaessa verohallitusta, liikevaih-
toverotoimistoa, lääninverovirastoa ja verotoi-
mistoja koskevat luvut on yhdistetty uudeksi
verohallintoa koskevaksi luvuksi. Puheena ole-
va muutos edellyttää verotuskustannusten jakoa
koskevan säännöksen tarkistamista vastaamaan
tulo- ja menoarvion uutta rakennetta. Jaon
kohteena olevia kustannuksia olisivat näin ollen

verohallituksen, lääninverovirastojen ja verotoi-
mistojen menojen sijasta verohallinnon menot.
Hallitus ehdottaa, että verotuslain 136 §:ään
tehtäisiin tästä aiheutuvat muutokset. Eri ve-
ronsaajaryhmien osuudet kustannuksista on py-
ritty pitämään ennallaan edellisiin vuosiin ver-
rattuna.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut
hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuk-
sen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esi-
tyksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päät-
tänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen
sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

*että Eduskunta päättäisi hyväksyä
hallituksen esitykseen sisältyvän lakieh-
dotuksen muuttamattomana.*

Helsingissä 26 päivänä lokakuuta 1982

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa
ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen,
varapuheenjohtaja Breilin, jäsenet M. Järven-
pää, Koppanen, Lampinen, Manninen, Marti-

kainen, Muurman, Niskanen, Rantala, Rosnell,
Sirén, A. Stenbäck, Sutinen, Tamminen ja Ten-
hiälä sekä varajäsenet Malm, Pekkarinen, Poh-
jala, Puolanne ja Surakka.

Vastalause

En voi yhtyä valiokunnan enemmistön kan-
taan hallituksen esityksen hyväksymisestä
muuttamattomana. Valiokunnan saaman selvi-
tyksen mukaan evankelis-luterilaisen kirkon

seurakuntien osuus kirkollisveron tuotosta on
3,44 prosenttia, mutta siltä esitetään perittä-
väksi 4,7 prosenttia verotuskustannuksista. Pe-
rusteita siihen, että seurakuntien tulisi maksaa

verotuskustannuksista yli oman vero-osuutensa, ei ole esitetty. Näin ollen mielestäni seurakuntien osuus verotuskustannuksista tulisi alentaa 3,5 prosenttiin.

Edellä sanotun perusteella ehdotan,

että hallituksen esitykseen sisältyvä lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Laki

verotuslain 136 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain 136 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 28 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (1096/78), näin kuuluviksi:

136 §

(1 mom. kuten valiokunnan mietinnössä.)

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista vuotuisista kustannuksista valtio perii kunnilta yhteensä 30,8 prosenttia, evankelis-luterilaisen kirkon

seurakunnilta yhteensä 3,5 prosenttia ja kansaneläkelaitokselta 8,4 prosenttia.

Voimaantulosäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä.)

Helsingissä 26 päivänä lokakuuta 1982

Asser Stenbäck